

1. Sedím si u rybníka, brzy bude den
večírek odumřel a já tu zůstal sám
koukám se na hladinu, myslím na buben
a náhle z vln přichází ke mně hastrman
naráz tu stál a v ruce držel džbán
nalil jsem mu střík a řekl že je zván
ke mně si sed, byl mokrej jako myš
natáh ruku s blánama, řek já jsem hastrman.

R: Nad ránem s hastrmanem na molu se ptám,
co mě ještě osvěží a na co čekat mám,
zelenou kůži na buben si projistotu dám
a jednou příjdu bubnovat k vám.

2. Když jsem si postěžoval na blbej svět kolem
vodník řek jen panáčku, teda pravdu maj
taky už mi leze krkem hrát si s mlýnským kolem
a hučet do rusalek, jestli mi snad daj.
Já jsem to vzdal a až dopiju střík
vylezu si na sluníčko, života jsem syt
a z kůže mý si potáhněte buben
s každým dalším úderem bude slyšet můj křik.

R: Nad ránem s hastrmanem...